

Taină

Antoche Sibiana Mirela

Purced a-ngenunchia pe catafalcul umed
Sub taina zodiei iubirii fremătânde,
M-așez ușor și eu și trupu-mi lănced
Caut firav în felinarul nopților plăpânde.

Îngenunchiat și istovit de dor și taină
Desculț și-nfometat te chem la mine,
În timp ce luna îmi surâde-n haină
Mă amăgesc cu umbra care tocmai vine.

Ochii mă dor și-i simt nisip în mare
Îi șterg de lacrimile coapte în nesomn,
M-apuc să-nsăilez iubirea care moare
Mi-e-atât de dor...ușor, ușor adorm.

Când mă trezesc din cer se scutură iubirea
O stea la tâmpla mea șoptește cu amor,
Mă-nvață taina vieții și ce e fericirea
Să nu dau voie speranței să sece în izvor.